

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 grudnia 2022 roku

sprawy z powództwa (...) spółki jawnej z siedzibą w O.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki jawnej z siedzibą w O. kwotę 15 461,10 zł (piętnaście tysięcy czterysta sześćdziesiąt jeden złotych 10/100 groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24.12.2021r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Nakazuje zwrócić pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki zapisanej pod pozycją 570011660599.

IV. Nakazuje zwrócić powodowi (...) Spółce jawnej z siedzibą w O. kwotę 700 zł (siedemset złotych) tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki zapisanej pod pozycją (...).

V. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki jawnej z siedzibą w O. kwotę 2295,96 zł (dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych 96/100 groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

(...) Spółka Jawna z siedzibą w O. wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej o zapłatę kwoty 24 095,70 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty.

W dniu 15 września 2021 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został należący do J. W. pojazd marki A. (...) nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w Towarzystwie (...) pozwanego. W dniu 17 września 2021 roku J. W. zawarł z powódką umowę najmu, która trwała do 18 listopada 2021 roku.

Powódka dochodzi od pozwanego należności za czas trwania pojazdu zastępczego od dnia 17 września 2021 roku do dnia 18 listopada 2021 roku. Legitymację czynną powódki stanowi umowa cesji wierzytelności z dnia 18 listopada 2021

roku przenosząc uprawnienia do dochodzenia roszczeń przez powódkę w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Powódka wystawiła fakturę VAT w dniu 18 listopada 2021 roku za najem pojazdu zastępczego na kwotę 29 741,40 złotych brutto. Pozwana uznała roszczenie co do zasady i w dniu 6 grudnia 2021 roku przelała na rachunek bankowy powódki kwotę 5 645,70 złotych. Tym samym do zapłaty pozwanej pozostała kwota 24 095,70 złotych.

Pozwana dokonała weryfikacji stawki z uwagi na fakt, że poszkodowany miał możliwość skorzystania z pomocy pozwanej przy organizacji pojazdu zastępczego i poinformowano go o uznanych przez pozwaną stawkach za jedną dobę najmu pojazdu zastępczego.

Powódka podkreśliła, że pełnomocnik poszkodowanego w dniu 17 września 2021 roku przesłał pozwanemu pełnomocnictwo, a następnie skontaktował się z infolinią pozwanego w celu złożenia zlecenia organizacji najmu pojazdu zastępczego. Konsultantka poinformowała, że jest z działu wsparcia A. odebrała od pełnomocnika dane kontaktowe i wskazała, aby oczekiwać na kontakt od pierwszego wolnego konsultanta. W związku z brakiem kontaktu w dniu 20 września 2021 roku pełnomocnik skierował do pozwanego wiadomość e-mail z przypomnieniem. Następnie brak jakiegokolwiek kontaktu zarówno ze strony pozwanej, jak i wypożyczalni. W tej sytuacji nie można uznać, że propozycja złożona poszkodowanemu była realna.

Powódka zakwestionowała twierdzenia pozwanej, że mogła zorganizować poszkodowanemu pojazd zastępczy we wskazanej przez siebie stawce. Zakwestionowała również realność złożonej propozycji tj. że zorganizowanie pojazdu poszkodowanemu było możliwe przez pozwaną i współpracującą z nią wypożyczalnię. Zakwestionowała również twierdzenia w zakresie poinformowania poszkodowanego o możliwości zorganizowania pojazdu zastępczego.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że zgłaszający szkodę jest informowany o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego wraz z podaną wysokością stawek akceptowanych przez (...) Spółkę Akcyjną. Pozwana wysłała poszkodowanemu pismo z 20 września 2021 roku zawierające między innymi informację o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego wraz z podaną wysokością stawek akceptowanych przez (...) Spółkę Akcyjną. Pozwana dodała, że informacja o stawkach najmu została wysłana też na podany w zgłoszeniu szkody adres email, tj. (...)

Pracownik pozwanej poinformował zgłaszającego szkodę o możliwości najmu pojazdu zastępczego w ramach sieci (...) S.A. Poszkodowany nie skorzystał z tej oferty, oczekując, iż ubezpieczyciel pokryje każdą kwotę z tego tytułu.

W toku obsługi szkody pozwana wyliczyła poszkodowanemu odszkodowanie na kwotę 5 645,70 złotych tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za 34 dni najmu pojazdu w oparciu o stawkę 166,05 brutto. Okres 34 dni obejmuje między innymi oczekiwanie na oględziny, technologiczny czas naprawy, oczekiwanie na części.

Pozwana nie zgodziła się z roszczeniem o zapłatę dodatkowej kwoty tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. W ocenie pozwanej w szczególności niezasadne było wynajmowanie przez poszkodowanego pojazdu przy stawce 479,70 złotych brutto (390 złotych netto) przez okres 62 dni. Poszkodowany nie dołożył możliwych starań do zmniejszenia rozmiaru szkody, na którą składają się koszty najmu zastępczego.

W ocenie pozwanej kwota wynikająca z wystawionej przez wypożyczalnię faktury za najem pojazdu zastępczego, ze względu m.in. na przyjętą stawkę za najem pojazd zastępczego, przewyższa wysokość szkody poniesionej przez poszkodowaną, za którą odpowiedzialność ponosi ubezpieczyciel. Pozwana podkreśliła, że oferta tańsza niż oferta wypożyczalni została poszkodowanemu zaoferowana przez pozwanego i nie musiał jej poszukiwać.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 września 2021 roku w P. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność J. W.. Sprawca zdarzenia objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności

cywilnej posiadaczy pojazdów, stwierdzonym polisą wystawioną przez (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.. Szkoda została zgłoszona 16 września 2021 roku przez S. M..

(okoliczności bezsporne, dowód: podsumowanie zgłoszenia szkody k. 76 2022-08-08_Nagranie rozmowy telefonicznej z Klientem znajdujące się na płycie CD k. 82, zeznania świadka S. M. e-protokół z 6.10.2022r. [00:04:12] k. 111v)

W dniu 17 września 2021 roku J. W. zawarł z (...) Spółką Jawną umowę najmu pojazdu zastępczego V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Stawka najmu pojazdu wynikała z cennika i w przypadku przedmiotowego pojazdu wynosiła 390 złotych za dobę za okres 15-31 dni. Najem pojazdu trwał przez 62 dni: od 17 września 2021 roku do 18 listopada 2021 roku.

Nadto J. W. ustanowił (...) Spółka Jawną swoim pełnomocnikiem w zakresie kontaktu z towarzystwem ubezpieczeniowym, a także upoważnił do czynnego udziału w postępowaniu likwidacyjnym. J. W. w dniu 17 września 2021 roku udzielił pełnomocnictwa P. C. do wykonywania wszelkich działań zmierzających do wynajęcia pojazdu zastępczego za pośrednictwem towarzystwa ubezpieczeniowego, zawarcia i odmowy zawarcia umowy najmu pojazdu z wypożyczalnią wskazaną przez towarzystwo ubezpieczeniowe, a także do analizy warunków najmu pojazdu zastępczego stosowanych przez wypożyczalnię współpracującą z Towarzystwem (...). Udzielając pełnomocnictwa J. W. określił swoje preferencje co do warunków umowy najmu pojazdu zastępczego. J. W. nie interesował się późniejszym procesem najmu pojazdu, wszystko pozostawiając w rękach pełnomocnika. Najęty samochód potrzebny był poszkodowanemu do wykonywania czynności dnia codziennego. Poszkodowany posiadał inne pojazdy, jednakże pozostawały one w użytkowaniu innych osób.

P. C. zwracał się do (...) Spółki Akcyjnej o organizację pojazdu zastępczego zarówno telefonicznie jak i poprzez wiadomości elektroniczne. Ubezpieczyciel nie zorganizował pojazdu zastępczego. Pismem z 21 września 2021 roku P. C. poinformował (...) Spółkę Akcyjną o korzystaniu przez poszkodowanego J. W. z pojazdu zastępczego. Jednocześnie wskazał markę pojazdu, a także stawkę dobową najmu.

Po zakończeniu najmu pojazdu zastępczego (...) Spółka Jawną wystawiła fakturę VAT na kwotę 29 741,40 złotych brutto.

W dniu 18 listopada 2021 roku J. W. dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) Spółki Jawnej z siedzibą w O. w związku ze szkodą z dnia 15 września 2021 roku powstałą w wyniku kolizji w M.. Pismem z 17 września 2021 roku J. W. poinformował towarzystwo ubezpieczeniowe o dokonaniu cesji wierzytelności.

W dniu 6 grudnia 2021 roku (...) Spółka Akcyjna dokonała wypłaty kwoty 5 645,70 złotych na rachunek (...) Spółka Jawną.

(dowód: nagranie rozmowy znajdujące się na płycie CD k. 8, umowa k. 14-14v, cennik k. 15, faktura VAT k. 16, cesja wierzytelności k. 17, pełnomocnictwo k. 21, pełnomocnictwo materialne k. 21, pismo z 17.09.2021r. k. 23, potwierdzenie realizacji transakcji k. 25, preferencje k. 26, korespondencja e-mail k. 27-29, 31-33, akta szkody znajdujące się na płycie CD k. 82, zeznania świadka J. W. e-protokół z 6.10.2022r. [00:16:40], [00:19:20], [00:19:37], [00:20:56], [00:23:45], [00:23:57], [00:27:47], [00:28:51], [00:31:09] k. 112-112v, zeznania świadka P. C. k. 132-134)

Stan pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) po zdarzeniu eliminował pojazd z ruchu na drogach publicznych z uwagi na uszkodzenia drzwi prawej strony. Uzasadniony technologią czas naprawy pojazdu powinien wynieść 11 dni roboczych. Uwzględniając zidentyfikowane czynności towarzyszące razem uzasadniony teoretycznie czas postoju pojazdu oszacowany został na 44 dni kalendarzowe. Uszkodzony pojazd A. (...) i wynajęty pojazd V. (...) należą do segmentu (...) (pojazdy terenowo-rekreacyjne). Dobowe stawki najmu pojazdu kształtowały się w przedziale cen około 162-450 złotych netto (199-554 złotych brutto).

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości pojazdów i kosztorysowania i oceny jakości napraw k. 147-155, zeznania świadka W. M. e-protokół z 6.10.2022r. [00:09:12], [00:10:18], [00:23:06], [00:13:39] k. 111v)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie zdarzenia, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą. W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Okoliczności kolizji drogowej zaistniałej w dniu 15 września 2021 roku, odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń za szkodę powstałą w wyniku tego zdarzenia, a także zasadność najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego przez 34 dni, pozostawały poza sporem. Spór koncentrował się na ustaleniu, czy poszkodowany miał obowiązek nająć pojazd zastępczy od firmy współpracującej z pozwanym, oferującej akceptowaną przez ubezpieczyciela stawkę dobową najmu pojazdu oraz na ustaleniu, czy zastosowana przez powódkę stawka została zawyżona w stosunku do stawek rynkowych. Sporna była również zasadność najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego przez pozostałe 28 dni.

Na początek należy wskazać, że oceny czy poniesienie określonych kosztów, związanych z najmem pojazdu zastępczego, mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać zawsze na podstawie konkretnych okoliczności sprawy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515, a także uzasadnienie uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012, nr 3, poz. 28).

W kwestii podważanej przez pozwaną stawki za najem ponad kwotę 166,05 zł brutto za dobę należy zaaprobować pogląd, że poszkodowany co do zasady ma możliwość wyboru dowolnej oferty spośród takich, w których stawka czynszu najmu pozwanego nie przekracza rażąco cen rynkowych (oferowanych na rynku lokalnym) i braku obowiązku poszukiwania oferty najtańszej. W orzecznictwie za ugruntowany należy uznać pogląd, zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego obejmuje ekonomicznie uzasadnione koszty likwidacji szkody, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, przy czym kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych

dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51) . Poszkodowany co do zasady nie ma bowiem obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi, ubezpieczyciel powinien zatem pokryć koszty stosowane przez wybrany przez poszkodowanego podmiot, niezależnie od tego, że mogą być one wyższe od cen przeciętnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2002 r., I CKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5 poz. 64).

Wprawdzie cytowane wyżej orzeczenia dotyczą kosztów naprawy pojazdu, niemniej, w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, należy je również odnieść do cen stosowanych na lokalnym rynku przez wypożyczalnie samochodów zastępczych. Niewątpliwie, zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c., poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody, z drugiej zaś strony ciąży na nim obowiązek współpracy z ubezpieczycielem poprzez przeciwdziałanie zwiększeniu szkody i minimalizowanie jej skutków (art. 354 § 2 k.c.). Obowiązek ten nie może jednak, w ocenie Sądu, być w związku z tym poczytywany za równoznaczny z obligacją do poszukiwania najtańszej oferty najmu samochodu zastępczego. Przypisanie poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest bowiem możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystał on z usług droższych, np. w sytuacji, kiedy zostanie wykazane, że poszkodowany, znając podmiot wynajmujący pojazdy po cenach niższych, wynajął pojazd zastępczy tam, gdzie wynajmowano je drożej. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to rażąco).

W przedmiotowej sprawie zgromadzony materiał dowodowy wykazał, że do zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi przez pełnomocnika poszkodowanego i poinformowania poszkodowanego przez ubezpieczyciela o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, w akceptowanej przez ubezpieczyciela stawce za dobę wynajmu, doszło w dniu 17 kwietnia 2019 roku, a zatem dzień po zawarciu przez poszkodowanego umowy najmu pojazdu zastępczego z powódką. Przesłuchany w charakterze świadka J. W. zeznał, że pojazd zastępczy był mu niezbędny do wykonywania czynności dnia codziennego, a pozostałe należące do niego pojazdy znajdowały się w dyspozycji innych osób. Nadto należy podkreślić, że pełnomocnik poszkodowanego, P. C., kontaktował się z pozwaną i zwracał się o pojazd zastępczy dla poszkodowanego, jednakże bezskutecznie.

Sąd nie miał wątpliwości by uznać powyższe zeznania za wiarygodne, albowiem były jasne i logiczne.

Wobec powyższych okoliczności, nie sposób przypisać poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem i świadomego lub przez niedbalstwo skorzystania z usług droższych.

Powołany na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości pojazdów, kosztorysowania i oceny jakości napraw, a także szacowania szkód pojazdów z ubezpieczeń, M. Z., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził, że stawki najmu pojazdu segmentu (...), do którego należał uszkodzony pojazd poszkodowanego, kształtują się w przedziale około 199-554 brutto (162-450 zł netto). Stan pojazdu A. Q. o nr rej. (...) po zdarzeniu eliminował pojazd z ruchu na drogach publicznych z uwagi na uszkodzenia drzwi prawej strony. Biegły wskazał, że uzasadniony technologią czas naprawy pojazdu powinien w tym przypadku wynieść 11 dni roboczych. Biegły zwrócił uwagę na fakt, że powyższy okres dotyczy wyłącznie czasu naprawy. Biegły nie odniósł się, ani nie uwzględnił czasów dostarczenia pojazdu, szkody i zakresu naprawy, weryfikacji i akceptacji kosztorysu, oczekiwania na części zamienne itd.

Uwzględniając zidentyfikowane czynności towarzyszące uzasadniony teoretycznie czas postoju pojazdu w warsztacie oszacowany został na 44 dni kalendarzowe. Powódka pismem z 9 grudnia 2022 roku wskazała, że przyjęcie, iż poszkodowanemu przysługuje jedynie zwrot kosztów za najem pojazdu w okresie czasu technologicznego niezbędnego do naprawy pojazdu pozbawiałoby poszkodowanego prawa do pełnej kompensaty doznanej szkody. Powódka nie wniosła jednak o opinię uzupełniającą. Należy również podkreślić, że argumenty jakie podnosiła powódka w wyżej wymienionym piśmie zostały przez biegłego zauważone i uwzględnione już w pierwotnej opinii (k. 149-150). W kwestii współczynnika korekty czasowej biegły wyjaśnił, że czas naprawy roboczogodziny został skorygowany

współczynnikiem 0,6. Współczynnik ten stanowi korektę nakładów czasowych producenta do nakładów czasowych przeciętnego warsztatu i nie ma nic wspólnego z autoryzacją oraz czasami schnięcia lakierów i klejów.

Sąd w pełni podziela opinię biegłego M. Z., bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na jej uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. W ocenie Sądu opinia powyższa sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Jest rzeczowa i logiczna.

Wobec powyższego Sąd przyjął stawkę najmu przedmiotowego pojazdu 479,70 złotych brutto (390 złotych netto), uznając ją w niniejszej sprawie za adekwatną. Odnosząc się do okresu najmu, za uzasadniony czas Sąd uznał 44 dni kalendarzowe. Tak więc Sąd uznał, że powódce należy się kwota 21 106,80 złotych. Uwzględniając dotychczas wypłacone odszkodowanie przez pozwaną w wysokości 5 645,70 złotych, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 15 461,10 złotych.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od zasądzonej kwoty należały się od daty wymagalności (art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych [tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 2214 ze zm.]). Pozwana zawiadomienie o szkodzie otrzymała 16 września 2021 roku, tym samym roszczenie powódki o zadośćuczynienie stało się wymagalne po upływie 30 dni, a zatem w dniu 18 października 2021 roku. Sąd nie mógł jednak wyjść ponad żądanie pozwu, dlatego zasądził odsetki od daty wskazanej przez powoda, to jest 24 grudnia 2021 roku.

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wygraną sprawę przez powódkę w 64-ech procentach. Koszty poniesione przez powódkę wyniosły łącznie 5 622 złotych, na co składają się: kwota 1 205 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 800 złotych tytułem kosztów wynagrodzenia biegłych sądowych i kwota 3 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. 64 % ze wskazanej kwoty wynosi 3 598,08 zł. Natomiast koszty poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 3 617 złotych, na co składa się: kwota 3 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Pozwany wygrał sprawę w 36 %, stąd należna mu kwota wynosi 1 302,12 zł. Sąd dokonał kompensacji kosztów i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2 295,96 zł (3 598,08 zł – 1 302,12 zł).

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd zwrócił powodowi (...) Spółce Jawnej z siedzibą w O. kwotę 700 złotych tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki zapisanej pod pozycją (...) oraz pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 500 złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki zapisanej pod pozycją (...).